

ifølge Opsigelse. Der vil altsaa derigen- nem komme en Del Penge i Omløb til 11te Marts, men dette Beløb er ikke saa stort, at det paa nogen Maade kan komme til væsentlig at indvirke paa Rentefoden. Det skal nok vise sig, at jeg i saa Henseende har Ret. Jeg har vel været opmærksom paa, at man ved Behandlingen af Lovforslaget — det Lovforslag, der ikke blev til noget — i dette høje Ting i sidste Samling har været inde paa at begrænse Lovforslaget saaledes, at det kun blev anvendeligt paa Konvertering til en lavere Rentefod eller i alt Fald til en lavere aarlig Ydelse, men jeg tror ikke, det er en heldig Vej at gaa, idet det i Virkeligheden skaber Ulighed for de forskellige Debitorer. Jeg indrømmer imidlertid — som ogsaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anførte — at mit Standpunkt over for dette Lovforslag er et saadant, at Ændringer af denne Beskaffenhed ikke ville bringe os meget nærmere til hinanden. Jeg har principielle Betæneligheder ved Lovforslaget, og de ere ikke blevne mindre efter, hvad jeg har hørt i Dag af de ærede Medlemmer for Esbjerg (Bluhme), Bornholm (Blem) og Frederiksberg Amts 5te Valgkreds (P. Pedersen). Jeg tror, der er en stor Fare ved at blive ved paa den Vej at suspendere de hidtil gældende Bestemmelser med Hensyn til Stempelafgift. Naar den ærede Ordfører sluttede med at anbefale, at Lovforslaget gik uforandret gennem dette Ting, for saa, som jeg tror, han udtrykte sig, at lade Landstinget nedsable det, saa forekommer det mig, at denne Bemærkning var ganske umotiveret, thi naar Ministeren har indtaget det Standpunkt over for Lovforslaget, som jeg har indtaget, saa vil det dog, naar alt kommer til alt, blive mig, der nedsabler Forslaget, og ikke det andet Ting.

Blem: Den højtærede Minister udtalte, at saaledes som Forholdene vare, maatte han være berettiget til at søge en tilstrækkelig Grund til, at en saadan Lov kom frem, da han ellers ikke kunde være med til den. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke kan gaa med til Forslaget, og jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister ved denne Lejlighed ikke kan finde en tilstrækkelig Grund til atter at faa denne Lov sat i Kraft, i alt Fald for en Tid, for at Folk igen kunde faa konverteret. Naar der de to foregaaende Gange var tilstrækkelig Grund, fordi Staten konverterede sin Gæld, saa maa der ogsaa denne Gang være Grund

for private til ved Ombytning af deres Gæld til en lavere Rente, eller til en lavere Ydelse, at være fri for at betale Stempel-papir og Tinglæsning. Den højtærede Minister udtalte dernæst, at Kursen var gaaet mere op den Gang; det er for saa vidt rigtigt, som Kursen stod forholdsvis højere den Gang end nu. Det har den højtærede Minister Ret i. Kursen var den Gang 98 à 98¹/₂, hvorimod den nu kun er oppe i 95¹/₂—95³/₄; Kursen har altsaa været lavere nu, men Stigningen har været forholdsvis den samme. Jeg kan heller ikke være enig med den højtærede Minister i, at den Kapital, der kommer ind fra Udlandet, ikke har stort at betyde, thi efter, hvad man kan beregne, vil der, naar det forholder sig, som Ministeren indrømmede, at næsten ingen Ejere af Statens 3¹/₂ pCt.s Obligationer havde ladet disse konvertere til 3 pCt., men at de i alt væsentlig forlangte deres Penge udbetalte, vil der komme 30 Mill. Kr. fra Frankrig til Danmark omkring ved 1ste Marts. Men jeg tvivler ikke paa, at Kursen vil stige, naar disse 30 Millioner skulle have Anvendelse, ligesom den i forrige Uge steg ³/₄ pCt., da Diskontoen nedsattes 1 pCt. Jeg tvivler altsaa ikke paa, at Kursen vil stige, naar disse 30 Millioner fremmede Penge den 1ste Marts komme ind her og skulle have Anvendelse. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at der absolut er lige saa god og lige saa tilstrækkelig Grund til at faa denne Lov frem igen nu, som der har været de to foregaaende Gange. Det forekommer mig ogsaa, at der maa tages noget Hensyn til Loven, som vi fik den 24de April 1896, hvorved Indenrigsministeren bemyndigedes til at stadfæste Ændringer i de bestaaende Kredittorenings Statutter. Den højtærede Minister arbejdede meget for denne Lov og har Fortjeneste af, at den kom ud i Livet, idet han jo selv forelagde Forslaget. Den har ført til, at man i de Kredittoreninger, der have benyttet Loven — der er jo enkelte, der ikke have benyttet den — i de ny Serier har en betydeligt lavere Ydelse. I Østifternes Kredittorening, som den højtærede Minister omtalte, er Ydelsen ikke mere end gennemsnitlig 3 Kr. 80 Øre baade for Renter og Afdrag for et almindeligt Gennemsnitslaan af 48 pCt. af Vurderingssummen; thi Loven tillader jo, at ¹/₈ af Vurderingen kan være afdragsfri. Det er en ikke ringe Lettelse, at Ydelsen er gaaet ned til 3 Kr. 80 Øre pr. 100 Kr. Laan, og naar Folk ved at ombytte Prioriteter til en højere Rente kunne faa Laan til en Ydelse af 3 Kr.